

Скарбничка

Дитяча газета

ДУБ И ОРЕШНИК

Старый дуб уронил с себя желузь под куст орешника. Орешник сказал дубу: «Разве мало простора под твоими сучьями? Ты бы ронял свои желуди на чистое место. Здесь мне самому тесно для моих отростков, и я сам не бросаю наземь своих орехов, а отдаю их людям».

— Я живу двести лет, — сказал на это дуб. И дубок из этого желудя проживет столько же. Тогда орешник рассердился и сказал:

— Так я заглушу твой дубок, и он не проживет и трех дней.

Дуб ничего не ответил, а велел расти своему сынку из желудя. Желузь намок, лопнул и уцепился крючком ростка в землю, а другой росток пустил вверх.

Орешник глушил его и не давал солнца. Но дубок тянулся вверх и стал сильнее в тени орешника. Прошло сто лет. Орешник давно засох, а дуб из желудя поднялся до неба и раскинул шатер на все стороны.

Л. Толстой.

«Надейся на Господа всем сердцем твоим, и не полагайся на разум твой...»

Не будь мудрецом в глазах твоих...»

Притчи Соломона.

Птица в стене **3**

Пригоди шукачів **4**

Животное с тремя шубками **6**

Прісні водойми **8**

Веселый English **9**

У лісі **11**

Умілі руки **12**

В октябре, в октябре
Много листьев во дворе,
Нужно листья собирать,
Чтобы чистым двор держать.

В октябре, в октябре
Есть работа во дворе,
Будем папе помогать
Листья в кучи собирать.

В октябре, в октябре
Будет радость детворе,
Уберем от листьев двор,
С папой разожжем костер!

Золоті яблука

Хто викрадав поштові марки

Подружись с учителем

Марія Власюк

Золоті яблука

Павлик і Вітя часу даремно не гаяли. Хоч і хотілося побігати з друзями і пограти у футбол, але перед тим потрібно було виконати важливе бабусине завдання — зібрати яблука. Тим більше, що це були їхні улюблені яблука. Тому Павлик, як старший, виліз на велику розлогу яблуню, яка росла в бабусиному дворі, і спеціальним пристроєм, який змайстрував дідусь (це була довга палиця, на кінці якої було щось схоже на маленький кошичок), діставав яблука з верхніх гілок і подавав їх Віті, який обережно викладав їх в ящики. Обидва хлопці намагалися працювати дуже обережно, адже якщо яблуко вдариться, то воно почне гнити.

— Павлику, он ще прямо над тобою велике гарне яблуко, — гукнув Вітя.

— Де?

— Та он там, трохи вище.

Павлик виліз ще на одну гілку вище, простягнув палицю, захопив яблуко, затагнув мотузку і обережно подав яблуко брату. Вітя простягнув руку, щоб дістати яблуко, але, взявши його в руку,

відчув, що пальці провалилися в гнилий м'якоть.

— Фу, воно гниле, — вигукнув Вітя, струшуючи залишки яблука з пальців.

— А на вигляд таке гарне і червоне було, — відказав Павлик.

Незабаром усі яблука були зірвані і хлопці могли вже пограти у футбол.

Вдячна бабуся, готуючи внукам їхні улюблені млинці, спостерігала за хлопчиками через вікно.

Раптом вона почула неприємні слова сварки. Хлопці говорили так голосно, що їй і на кухні було їх добре чути. О ні, невже це її онуки?

Млинці вже були готові, і бабуся поклікала хлопців обідати.

На столі, крім інших смачних страв, бабуся поставила гарну тарілку зі смачними жовтими яблуками. І коли хлопці, смачно поївши, взяли за десерт, бабуся запитала:

— Як ви думаєте, хлопчики, а чим яблука схожі на слова?

— Ну-у, — задумався Вітя, — не знаю.

Павлик також похитав головою. Тоді бабуся, взявши свою Біблію, прочитала:

— «Золоті яблука на срібній тарелі — це слово, сказане у часі своєму». Мудрий цар Соломон мудрі, добрі слова порівнює із золотими яблуками. Але, на жаль, як бувають гнилі яблука, так і «гнилі» слова. Вони неприємні і нікому не приносять користі.

Вітя, згадавши, як йому в руки потрапило гниле яблуко, обтер свої пальці об коліно, хоч вони і були чистими.

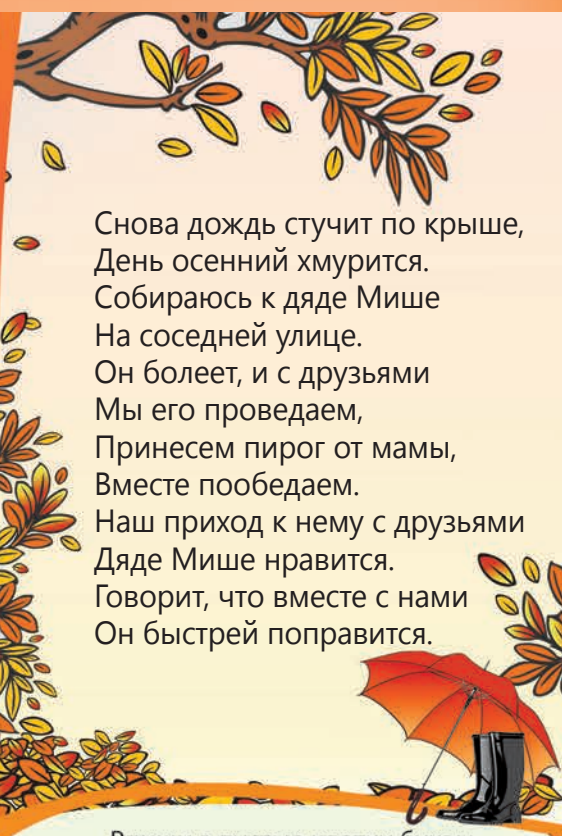
— Ти, бабуся, про нашу сварку з друзями? — здогадався Павлик.

— Хлопчики мої, — бабуся обняла внуків, — мені хотілося б, щоб ця гниль ніколи не забруднювала ваші сердечка.

— Пробач, бабуся, — хлопці винувато поопускали голови, — ну просто, просто...

— Ми не повинні були так робити, — усвідомив свою провину Павлик.

І хлопчики побігли до своїх друзів миритися.

Снова дождь стучит по крыше,
День осенний хмурится.
Собираюсь к дяде Мише
На соседней улице.
Он болеет, и с друзьями
Мы его проведем,
Принесем пирог от мамы,
Вместе пообедаем.
Наш приход к нему с друзьями
Дяде Мише нравится.
Говорит, что вместе с нами
Он быстрее поправится.

Впиши в пустые клетки буквы,
помеченные цифрой 1,
и прочитай стих из Библии.

В ¹	Е ³	С ¹	А ³	Е ¹	М ⁴
У ¹	В ¹	Ж ⁴	А ¹	Ф ⁵	С ¹
У ³	Ц ²	Л ³	Д ¹	К ⁴	А ¹
Д ⁵	Б ¹	У ¹	Л ²	Д ¹	Г ⁵
Е ¹	Т ¹	Р ³	С ¹	Н ⁵	Л ¹
Х ³	Ю ¹	Б ¹	Ч ²	О ¹	С ³
В ¹	З ⁵	Ь ¹	Ц ²	Ю ¹	В ⁴

«Все у вас да будет с любовью».
1 Коринфянам 16:14

Лабиринт

Попробуй добратися на красной машине к церкви через весь город.

Загадки

Все мрачней лицо природы:
Почернели огороды,
Оголяются леса,
Молкнут птичьи голоса,
Мишка в спячку завалился.
Что за месяц к нам явился?

(Октябрь)

Несу я урожай,
Поля вновь засеваю,
Птиц к югу отправляю,
Деревья раздеваю,
Но не касаюсь елочек и сосен.
Я — красивая желтая ...

(Осень)

Алеют в небе облака,
Пылает горизонт,
И даже покраснел слегка
Кленовой кроны зонт.
Листву колышет ветерок.
Я из окна смотрю,
Как с клена вдаль летит листок —
В вечернюю зарю!

Задача

В какую сторону едет автобус?

Ребята, внимательно рассмотрите рисунок и напишите _____, в какую сторону едет автобус.

Вариантов ответа два: либо вправо, либо влево.

Раскрась

Птица в стене

Десятилетний Алекс наблюдал, как строители строили гараж его отцу. Они залили накануне фундамент и теперь бетонировали большие шлакоблоки.

И тут мальчик увидел, как маленькая птичка села на незаконченную стену, а затем исчезла из виду. В это время рабочие принесли заготовленный блок к тому месту, где он должен быть установлен.

— Стойте! — крикнул Алекс. — Там, в стене, птица!

— О чем ты говоришь? — спросил мужчина.

Они внимательно осмотрели шлакоблоки, которые только что поставили, и, конечно же, увидели воробышка.

— Эй, Марк, — позвал работник, — попробуй, сможешь ли ты достать эту птицу и вытащить ее. Моя рука не пролезет.

Но рука Марка тоже была очень широкой для того, чтобы пролезть между бло-

ками. Алекс попробовал, но не доставал.

— Кажется, нам придется оставить ее там, — заявил работник.

— Нет! — в отчаянье крикнул Алекс. — Она умрет.

Они стояли, пытаясь найти решение, и тут Алекса осенило.

— Песок, — произнес он, — пожалуйста, принесите мне немного песка.

В то время как строители наблюдали, он осторожно сыпал песок в отверстие. Песчинки сыпались по перьям маленькой птички на бетон, и возникала горка. Она росла все выше и выше, а птица поднимала лапки, чтоб не быть закопанной. Через некоторое время Алекс смог вытащить беспомощное создание и вернуть его матери.

Далеко не всегда взрослые знают ответы!

Золотое правило

— Золотое правило? Нет, я такого правила, дедушка, не знаю. Я знаю только волшебное слово, которое творит чудеса... А правило на самом деле золотое? — спросила Юля.

— Говорят, золотое, потому что записано в святой книге Библии (Матфея 7:12) и делает жизнь тех, кто его исполняет, счастливой и радостной. Такого за деньги не купишь, — объяснил дедушка внучке.

«Интересно...» подумала Юля. — Если оно настолько полезно, тогда нужно его узнать и придерживаться».

И вот однажды, когда девочка возвращалась из школы, она увидела перед собой женщину с маленьким ребенком. Доставая что-то из кармана, женщина не заметила, как выпали деньги. Это было несколько купюр, сложенных вместе. Юле очень захотелось поднять деньги и оставить себе. Она даже представила, как держит в руках дорогое и вкусное мороженое. Но тут Юля вспомнила золотое правило, подумала, что ей было бы очень обидно, если бы кто-то взял ее деньги. Юля быстренько подняла купюры, до-

гнала женщину и отдала ей деньги. Оказалось, они были предназначены на лечение ребенка. Женщина не знала, как и отблагодарить девочку.

Юле сразу захотелось позвонить дедушке и рассказать, как все же приятно делать добро. Но возле самого дома Юля вспомнила, что оставила свой зонтик возле телефонного автомата и побежала его искать. Слезы катились по ее щекам. Новый зонтик, который подарил ей папа на день рождения, был потерян... К своему удивлению, возле автомата она увидела пожилую женщину, ждавшую ее возвращения.

— Я звала тебя, но ты так быстро убежала, даже не оглянувшись. Тогда я решила тебя здесь подождать, знала, что почувствуешь, что чего-то не хватает, и вернешься. А бегать я уже не могу, — улыбнувшись, сказала пожилая женщина.

Юля поблагодарила бабушку, девочка очень обрадовалась, что зонтик нашелся.

«Как же здорово, — думала она, — что существует золотое правило, которое так важно в жизни!»

Листопад игр и заданий

Задание 1

Раскрась.

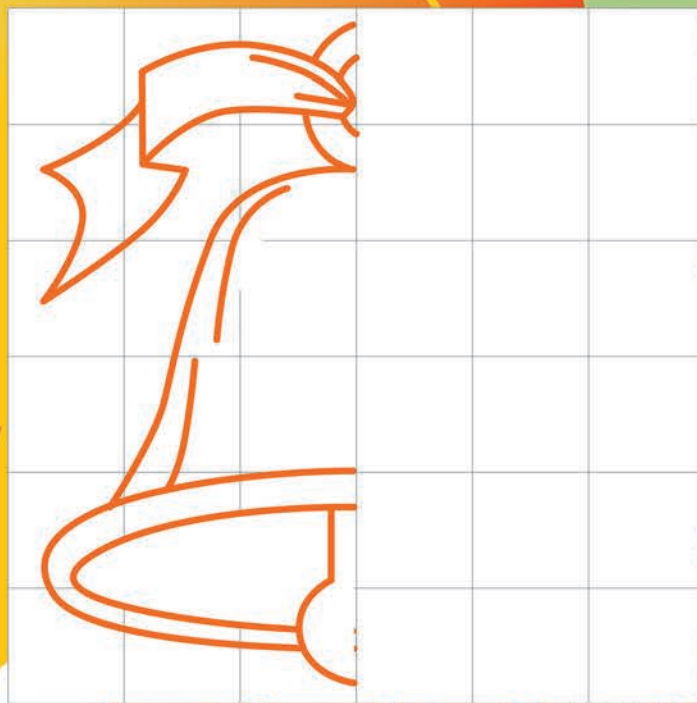
Задание 2

Пронумеруй листья от самого маленького до самого большого. Запиши полученное слово.

Задание 3

Дорисуй колокольчик.

Задание 4

Полей цветочки.

Задание 5

Расставь числа, чтобы в сумме получилось десять в каждом ряду и столбике.

		4	=10
7	2		=10
	5		=10
=10	=10	=10	

Артур Максвелл

Хто викрадав поштові марки

Знайди зайву марку.

Мама восьмирічного Василька працювала прибиральницею в районному відділенні зв'язку, і він часто у вільний від навчання час приходив сюди — допомагав матері. А коли його допомога не потрібна була, він з цікавістю спостерігав за тим, як приймають заказні листи і посилки, виписують квитанції.

Але одного разу він відчув, що ставлення поштових працівників до нього різко змінилося. Вони подивлялися на нього з якоюсь підозрою, старалися, щоб він не залишався в приміщенні сам, майже не розмовляли з ним, не жартували. Такі дивні зміни дуже засмутили Васю. Причину Вася дізнався трохи пізніше, почувши таку розмову в сусідній кімнаті:

— Марки залишалися он там, на краю стола, і зникли...Зараз, коли все дорожчає, а платять так мало... Звичайно, це не свої зробили, своїх ми багато років знаємо. А приходять чужі...

«Чужим» тут був тільки він — Вася. Почувши ці слова, він відчув себе так, ніби його ні з того ні з сього вдарили по голові чимось важким. Адже ця підозра була зовсім несправедливою. У їхній маленькій і простій сім'ї чесність була найголовнішим правилом у житті. Вони разом молилися, разом читали Слово Боже, і Вася напам'ять знав усі Десять Заповідей, у тому числі, звичайно, й «Не кради».

Удома він розповів матері про те, що випадково почув. Спочатку вона хотіла відразу ж іти на пошту, щоб висловити там все, що вона думає про таке несправедливе обвинувачення. А потім зрозуміла, що такий шлях ні до чого хорошого не приведе. Вони помолилися разом з Васею, а потім мама відкрила Біблію і прочитала:

«На Господа здай дорогу свою, і на Нього надію клади, і Він зробить, і Він випровадить, немов світло, твою спра-

ведливість, а правду твою немов — південь».

Цього вечора, сидячи на самоті в тісній кухні за уроками, Вася несподівано почув тихе шурхотіння і побачив маленьку мишку, що пробігла по підлозі. Вася плеснув у долоні, мишка злякалася і втікла, впустивши щось біле. Він нахилився і підняв шматочок паперу.

— Мамо! Мамо! — закричав Вася. — Миші їдять папір?

— Навряд чи, — відгукнулася мати. — А от гнізда свої в норах папером утеплюють, це точно. Я сама в дитинстві бачила таке гніздо у зруйнованій стіні.

— Адже поштові марки могли викрадати й миші!

— Можливо, усе так і є. Тільки це потрібно вести. Господь у милості Своїй може зняти несправедливу підозру!

Наступного вечора, прийшовши на пошту допомогти матері, Вася затаївся в темному кутку. І дійсно, йому вдалося побачити, як на стіл залізла миша, як підкралася до коробки з марками... Вася одразу ж пішов до завідувачої поштою і сказав, що бачив біля коробки, де лежали марки, мишу, і запитав: «Чи не зникали марки?»

— Зникали, — відповіла завідувача, недовірилисто вислухавши Васю. — Те, що ти сказав, дуже цікаво, але варто з'ясувати це.

На щастя, у приміщенні пошти розпочався ремонт, під час якого виявили мишачі нори, а в них — безліч мілко розірваного і згризеного паперу. Там і виявилися залишки цілої пригорщі поштових марок.

Завідувача, почувавши себе винною перед Васею, погладила його по голові. З того часу всі ставилися до нього ласкаво. Але він назавжди запам'ятав, що таке несправедливість, і те, як допомогли йому слова зі Святого Письма.

Цікавинка

Запиши слово у квадратики, але скористайся підказкою — колір птахів відповідає літері.

Допоможи котику пролетіти через перешкоди до корівки.

Лабіринт

Логіка

Знайди зайвий гриб у кожному рядку. Поясни, чому вибрав саме його.

Животное с тремя шубками

Аллегра МакБирни

Кто это прыгает к нам? Какие длинные у него лапы! А, да ведь это зайчик! И не просто зайчик, а зайчик — русак! Этот вид зайцев обитает в северных краях, где зимы длинные, холодные и снежные. Имея такие снегоступы на задних лапах, зайцы легко бегают по поверхности снега, не проваливаясь. Такой необычный способ бега защищает зайца от многих врагов, которые пытаются поймать его, врагов, у которых нет снегоступов на лапах!

Зимой шубка зайца-русака белая, как снег. Любой другой зверь может даже не заметить на снегу зайчика, когда тот одет в такую белоснежную шубку. Но летом зайчик-русак становится коричневым — как раз под цвет земли. Его враги, а также люди, едва смогут заметить зайца, когда он будет пробегать мимо в жаркий летний день в своей коричневой шубке!

Однако у зайца есть еще одна шубка — пестрая, которую он одевает весной и осенью. Таким образом, в течение года цвет меха зайчишки меняется с коричневого на белый и с белого на коричневый, а переходным цветом является его третья шубка — пестрая, разноцветная. Это очень хорошо, потому что именно весной и осенью земля, по которой он прыгает, также разноцветная — коричневая с белыми пятнами снега! Интересно, откуда заяц знает, когда ему сменить шубку, и как ему удастся делать это так мастерски из года в год?

Некоторые ученые решили узнать это. Они взяли зайчика-русака летом, когда он был весь коричневый, и поместили его в комнату, где не было окон. Ни единый солнечный луч не мог проникнуть в эту комнату. В ней использовалось только искусственное освещение. Свет то включали, то выключали.

Сначала лампы были включены на протяжении 18 часов — ровно столько, сколько длится летний день. Затем постепенно уменьшали количество часов, и дошли до того, что в день лампы горели только 6 часов — ровно столько, сколько длится зимний день. Как вы думаете, что произошло в процессе уменьшения количества часов горения ламп? Наш зайчик-русак изменил цвет своей шубки! Он, наверное, подумал, что зима смени-

ла лето, так как с каждым днем свет горел на протяжении все меньшего количества часов. Итак, сначала зайчик надел пеструю шубку, коричневую с белыми пятнами, как осенью, затем она постепенно стала белой, так как свет горел еще меньшее время — и зверек решил, что наступила зима.

Затем ученые решили проделать тот же эксперимент, только в обратном порядке. Они начали увеличивать количество часов, когда горели лампы: с шести до восемнадцати. И снова зайчик сначала стал пятнистым, когда понял, что наступила весна, а затем — коричневым, когда лампы стали светить по восемнадцать часов в день.

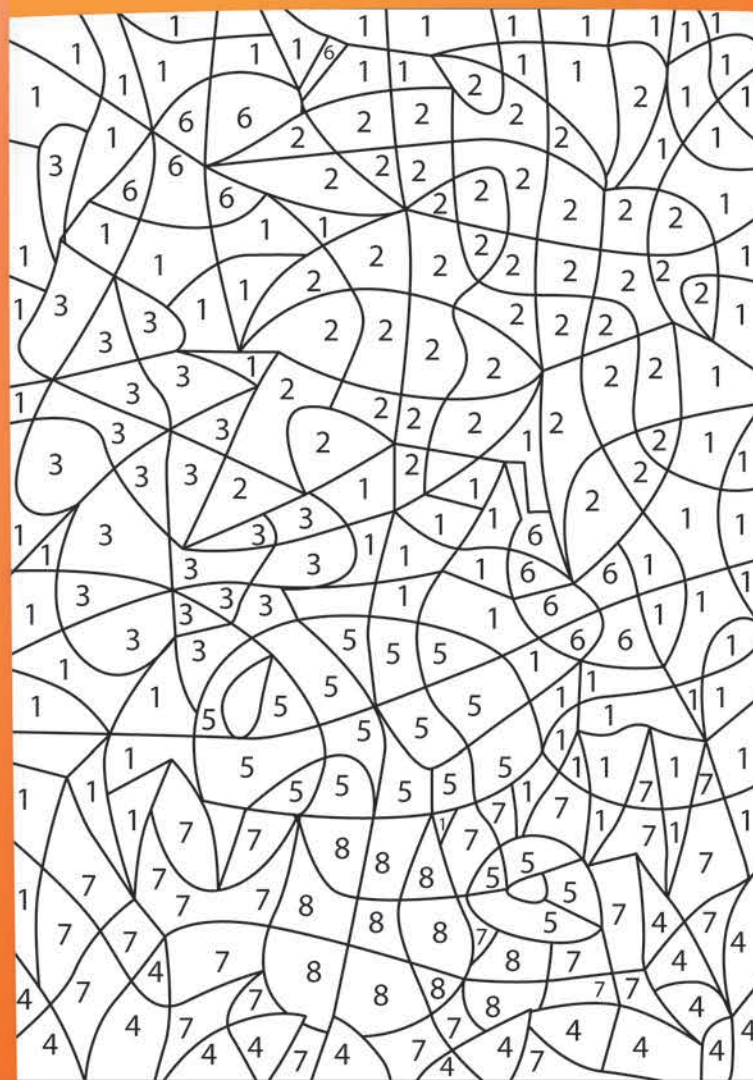
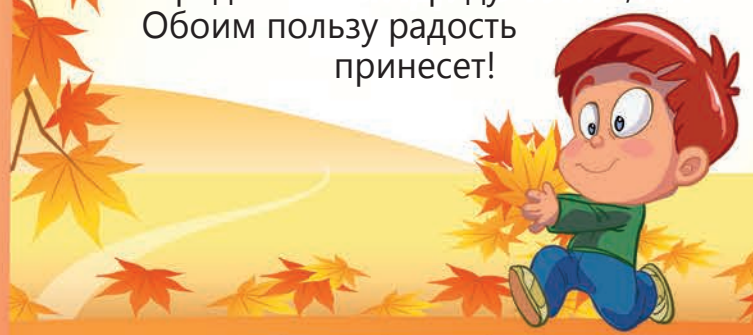
Ученые были удивлены и озадачены. Как могут изменения в количестве светового времени влиять на изменения в окраске шубки зайца? Наконец они нашли ответ на свой вопрос. Они узнали, что внутри зайца-русака есть крохотная железа — миниатюрная «машинка», которая работает как экспонометр. Она измеряет, когда день длится долго и когда — мало. Когда день длится долго, экспонометр посылает сигнал той железе в теле зайца, которая делает шубку зайца коричневой.

Сигнал сообщает «красильной машине»: пришло время окрасить шубку в коричневый цвет — ведь приближается лето, и зайчик должен быть коричневым, чтобы он смог прятаться от врагов. «Красильная машина» именно это и делает — зайчик становится коричневым, под цвет земли.

Затем, через несколько месяцев, день уменьшается, приближается зима, и экспонометр сообщает новые данные о количестве часов в день, после чего новый сигнал посылается «красильной машине», которая останавливает свою работу. В течение зимы коричневый краситель не вырабатывается железой. Поэтому всю зиму зайчик носит бесцветную шубку! Его шубка просто не имеет цвета, поэтому она такая белая, как снег. Теперь он может прыгать между деревьями и по полям на своих длинных лапах, а враги едва смогут заметить его.

Я бабушке сегодня подарю
Букетик из листочков золотых,
Напомню ей прогулку и зарю,
Когда у нас был вечер на двоих.

Пусть улыбнется бабушка моя,
Меня обнимет и к себе прижмет,
А рядом с ней порадуюсь и я,
Обоим пользу радость принесет!

Раскрась по цифрам

1 — синий	5 — коричневый
2 — желтый	6 — красный
3 — оранжевый	7 — темно-зеленый
4 — салатовый	8 — кремовый

Умозаключение

Найди закономерность и отыщи отличающихся мальчика и девочку.

Сегодня едем за грибами,
Встречает нас осенний лес,
Шурша листвою под ногами,
Маня в свой тихий мир чудес.

Вот серебристой паутинкой
Связал березки паучок
И над извилистой тропинкой
Повесил листик, как замок.

Вот подосиновик, краснея,
С тропы нас шляпкой поманил,
И тут же малый вместе с нею
В мое лукошко угодил.

Ольга Бокова

Задача

В Алли было 10 підручників. Найулюбленіший — з природознавства, який вона взяла почитати. Після цього дівчинка поклала його в портфель. У портфелі лежали інші підручники: з математики, української мови, літератури, англійської мови. Скільки підручників залишилося дома в Алли?

Господарочка

Мармелад

Інгредієнти:

- 1 стакан изюма
- 1 стакан фиников
- 1 ч.ложка лимонного сока
- $\frac{3}{4}$ -1 стакан воды

Приготування:

Замочить в воде сухофрукты на ночь. Утром пропустить через мясорубку. Добавить воду и лимонный сок, хорошо перемешать. Выложить в форму. Дать застыть.

Оце так хвилі

Ви любите гойдатися на хвилях? Влітку ми відпочивали на березі невеличкої річки. Вона була не дуже глибокою, тому моторні човни плавали там рідко. Та коли раптом десь здалека долинав шум моторки, усі дітлахи миттю бігли до води, потішаючись колиханням на хвилях. До шуму пропливаючої недалеко моторки щоразу приєднувалося їхнє захоплене і голосне «Ура».

Проте купатися під час шторму на морі дуже небезпечно. Коли мені довелося вперше спостерігати за невеликим штормом на березі моря, я ще не знала, які підступні ці хвилі. Хлопчики та чоловіки сміливо пірнають у них, і вони гойдають людей на своїх пінистих гребенях. Мені також захотілося відчути таке задоволення. Мама близько не було. Не задумуючись, я

увійшла до води, і величезна хвиля миттю підхопила мене. Декілька хвилин я справді відчувала втіху, та коли спробувала повернутися на берег, то зрозуміла, що це важко. Спочатку здавалося, що хвилі самі мене несуть на берег. Але біля самого краю ця ж хвиля, яка щойно несла мене вперед, з величезною силою тягла мене в море. Я злякалася, сили залишили мене. Декілька разів хвилі накривали мене з головою. «Господи, врятуй мене!» — злякалася я. Відразу ж після цього величезна хвиля викинула мене на прибережну гальку. Від щирого серця я дякувала Господеві за порятунок.

Чого б не трапилося в житті, пам'ятайте: Ісус близько. Дивіться на Нього, а не на величезні хвилі навколо вас!

Вафли

Інгредієнти:

- 1 стакан овсяных хлопьев
- 1 стакан воды
- 1 большое свежее яблоко(очистить от сердцевины и крупно порезать)
- 1 пак.ванильного сахара (10г)

Приготування:

Соединить все ингредиенты и взбить в блендере до однородной массы. Вливать в вафельницу небольшими одинаковыми порциями. Запекать до готовности. Подавать вафли горячими, с густым фруктовым соусом или вареньем.

Шарики из сухофруктов

Інгредієнти:

- 1,5 стакана грецких орехов или подсушенного арахиса без шелухи
- 1 стакан кураги
- 1 стакан фиников
- 1 стакан изюма
- 1 ч.ложка тертой апельсиновой корки
- щепотка соли
- 100г кокосовой стружки или семян кунжута

Приготування:

Перекрутить через мясорубку орехи и сухофрукты. Смешать все ингредиенты и сформировать шарики. Обвалять шарики в кокосовой стружке или в семенах кунжута.

Приятного аппетита!

Прісні водойми

Життя в прісних водоймах досить різноманітне, навіть на різних відрізках однієї і тієї ж річки можуть жити зовсім неоднакові види мешканців. Це пов'язане з тим, що річка може починатися високо в горах та мати чисту холодну воду з швидкою течією, тому її жителі будуть пристосовані до таких досить екстремальних умов. Коли ж ця річка протікатиме долиною, її течія значно сповільниться, температура води буде трохи вищою, і в ній добре почуватимуться інші види риб, земноводних та комах.

Великоголова черепаха

Мешканець гірських річок і струмків південного Китаю та Індокитаю. Довжина панцира – до 20 см. Ця хижа тварина полює на водних безхребетних, риб і жаб. Плодючість дуже низька. У кладці всього два яйця. Ця черепаха дуже рухлива. Незвичайним є вміння добре лазити по скелях, кущах і деревах! Голова черепахи така велика, що її не можна втягнути під панцир. Та й довгий хвіст теж не вміщається під ним.

Кайманова черепаха

Ці черепахи населяють річки та озера сходу Північної Америки, від півдня Канади аж до півночі Південної Америки.

Довжина панцира — до 47 см, маса — до 30 кг. Цей хижак живиться дрібними тваринами. Нападає на змій, птахів і дрібних ссавців, коли ті намагаються перепливати річку. У кладці, яку самка зариває в піщаний ґрунт, до 35 яєць у вапняній шкарлупі. Новонароджені, завдовжки до 3 см, відразу йдуть у водойми і починають живитися дрібними водними тваринами. Ця черепаха дістала таку назву за незвично довгий і могутній для черепахи хвіст, що нагадує хвіст каймана.

Користується репутацією агресивної тварини.

При необережному поводженні може серйозно поранити.

Болотяна черепаха

Місця проживання цих черепах: Північно-Західна Африка, більша частина Європи, Кавказ і прилеглі регіони Середньої Азії та Близького Сходу. Тварини віддають перевагу озерам, що добре прогріваються, із густо порослими рослинністю берегами. Довжина панцира не перевищує 25 см.

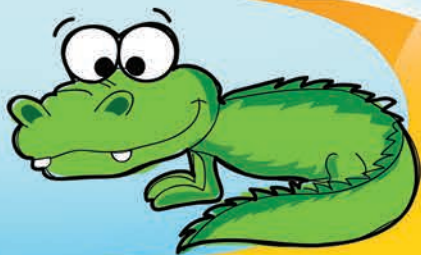
Зимує ця черепаха у воді під льодом, зазвичай біля джерел. У травні починається сезон відкладання яєць, коли самка йде далеко від водойм на пошуки відповідного ґрунту. Піщаний берег для цього не годиться! Адже вода, прибуваючи, може залити і знищити майбутнє потомство. У кладці від п'яти до десяти яєць з вапняною шкаралупою. Ці черепахи потерпають від руйнування водойм та їх забруднення. Багато кладок гине від єнотоподібних собак і диких кабанів, які викопують і поїдають черепашачі яйця. Це єдиний вид черепах в Україні.

Зоопарк

Zoo

Веселый English

Crocodile
[крокодайл] –
крокодил

Giraffe
[джираф] –
жираф

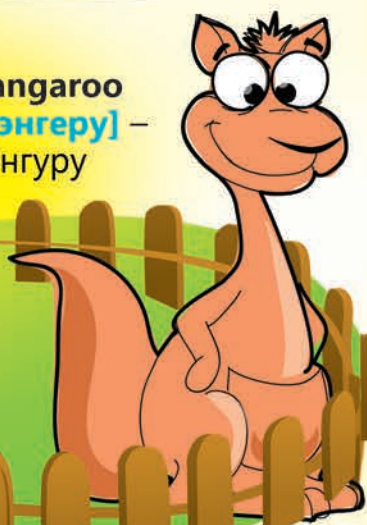
Elephant
[элифант] –
слон

Hippopotamus
[хипэпотэмэс] –
гиппопотам

Kangaroo
[кэнгеру] –
кенгуру

Camel
[кэмеэл] –
верблюд

Задание 1

Узнай животное по силуэту
и напиши его название на английском.

1. _____

1. _____

1. _____

1. _____

1. _____

1. _____

Задание 2

Из перемешанных букв
составь правильные
слова и прочитай
их вслух.

mcael

leeaphnt

kagnoaro

hpiropoatmsu

dcrocoile

iraffeg

Задание 3

Напиши, кого ты
видишь в зоопарке.

I see the kangaroo _____.

I see the _____.

I see _____.

I _____.

_____.

_____.

Задание 4

Прочитай текст. Вместо картинок
подставь слова на английском языке.
Произнеси их вслух.

A kangaroo jumps.

An elephant walks.

A crocodile swims.

A giraffe runs.

All animals in our zoo are very happy.

Подружись с учителем

Привет, ребята! Думаю, вы не забыли о школьном празднике в начале октября. Ну, конечно же, это День учителя! Все поздравляют учителей, в школе торжество, цветы, подарки учителям. А я приготовила небольшой подарок для вас, учеников. Это несколько советов о том, как сделать учителя своим другом.

Для начала вспомним золотое правило: «Как хотите, чтобы с вами поступали люди, так и вы поступайте с ними». Каким бы тебе хотелось видеть своего учителя на уроке? Думаю, хотелось бы, чтобы он относился к тебе уважительно, понимающе, не кричал на класс, интересно преподавал урок. Согласно золотому правилу, и тебе нужно вести себя на уроке по отношению к учителю так же. Это значит, нужно выполнить всего несколько простых вещей. Первое: относиться с уважением к учителю и его просьбам — добросовестно выполнять домашнее задание, быть внимательным к тому, что говорит учитель на уроке. Разве это сложно? Если домашнее задание непонятно, попроси родителей объяснить тебе непонятное. А если родители не смогли помочь, подойди к

учителю перед уроком и честно скажи, что тебе было непонятно, попроси помощи у него. Главное, искренне покажи свою заинтересованность в знаниях, которые учитель преподает. Это откроет сердце учителя для тебя. Второе: относись к учителю также с пониманием. Пойми, что шум на уроке, создаваемый даже шепотом учеников, не говоря уже о выкриках, смехе и разговорах, мешает учителю, утомляет его, не позволяет сделать урок интереснее, раздражает его, отнимает у него время на замечания... Портятся ваши с ним отношения. Поняв это, поменяй свое поведение и содействуй тому, чтобы одноклассники тоже это поняли. Прояви свое уважение к учителю. И третье: хорошо выучишь домашнее задание — сможешь хорошо ответить у доски. Учитель будет рад. Уроки с каждым днем будут все интереснее. И все вместе взятое укрепит взаимоотношения учителя с тобой, а потом и со всем классом. Это и будет началом вашей дружбы. Что ж, желаю успехов!

Ваша Дружба Дружбозна

Знайди відмінності

Загадки

Он идет, а мы бежим,
Он догонит все равно!
В дом укрыться мы спешим,
Будет к нам стучать в окно,
И по крыше тук да тук!
Нет, не впустим, милый друг.

(Дождь)

Круглобока, желтолица,
Может с солнышком сравниться.
А душистая какая,
Мякоть сладкая такая!
Мы поклонники отныне
Королевы поля ...

(Ягода)

Розмальовка

Подорож до школи

Лариса пішла до школи, але зіткнулася із загадковою доріжкою. Допоможи їй знайти правильну і потрапити без запізень до школи.

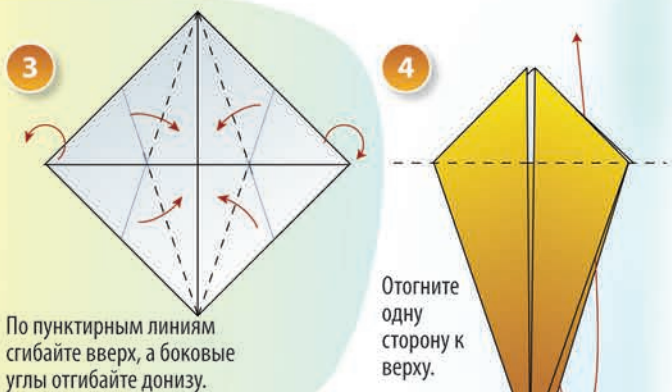

Собачка терьер

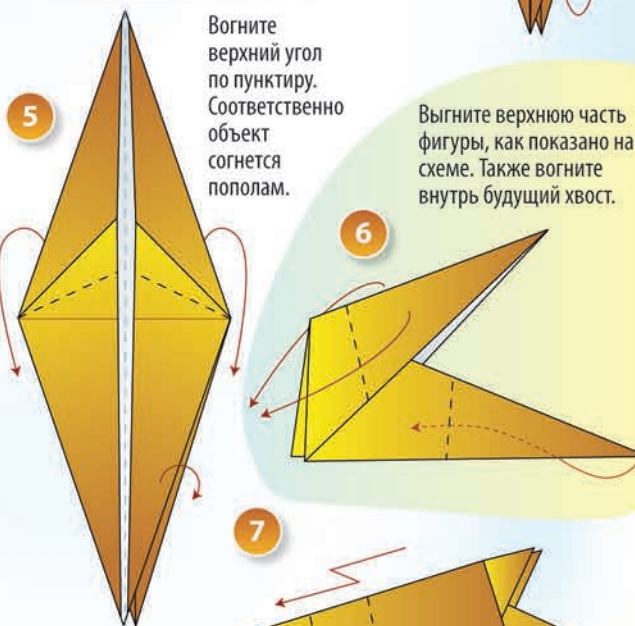
Следуя схеме, вы сможете сложить из бумаги оригами собачки.

2 Согните половинку листа посередине с двух сторон, как показано на рисунке.

4 Отогните одну сторону кверху.

6 Выгните верхнюю часть фигуры, как показано на схеме. Также вогните внутрь будущий хвост.

7 Сформируйте мордочку собаки в верхней части фигуры. Выверните будущий хвостик, как показано на схеме.

8 Согните по пунктирам верхнюю часть фигуры, создав при этом носик. Еще раз согните вверх, доделав хвостик собаки.

10

Вот и получился терьер. Играйте с удовольствием, создав целое семейство.

Аня, старша із сестер, поклатла руки мамі на спину.

— Дякую за смачний сніданок. У тебе найсмачніші млинці.

— На здоров'я, доню.

Аня зібрала брудний посуд і почала його мити.

— Я так ціную твою допомогу: ти допомагаєш мені мити посуд і турбуєшся про братика та сестричок, — із вдячністю сказала мама.

Саме в цей момент до мами підійшли двоє молодших дітей, Арсен і Діана, і попросили дозволу погуляти.

— Гаразд, ідіть, тільки грайтеся біля будинку.

Місцевість для сім'ї була новою, адже вони недавно переїхали. Батько дітей був у Кореї. Армійське життя — це часті переїзди і звикання до нових умов. Дивлячись у вікно і одягаючи чотирирічну Софійку, мама бачила, як Арсен і Діана гралися біля будинку. Але потім домашня робота відволікла маму.

— Давайте, пограємося в лісі, — сказав Арсен, показуючи в кінець вулиці, і вирушив туди.

— Але мама сказала, щоб ми гралися біля будинку, — відповіла Діана.

— А мама і не дізнається, — сказав Арсен, прямуючи до лісу. — Пішли!

— Але ж мама сказала...

— Та ти просто боягузка, — перебив її Арсен, — тоді я піду без тебе!

Декілька хвилин Діана спостерігала, як Арсен ішов вулицею. «Я не можу його самого відпустити», — промовила дівчинка.

У лісі Діана милувалася квітами, нюхала їх. Захотіла нарвати для мами, та Арсен заборонив, адже мама дізнається, де вони були.

Хлопчик запропонував погратися в піжмурки, сестричка погодилася.

Вона лічила, а брат ховався. Раптом

дівчинка почула крик: «На допомогу! Допоможіть! Діано, допоможи!» Діана побігла в тому напрямку, звідки долинав голос брата. Відштовхуючи гілки руками, вона побігла лісом. І раптом дівчинка зупинилася і побачила, як брат грузне в болоті.

— Допоможи мені, Діано! Не стій просто так! — закричав Арсен.

Але чим більше він крутився, тим глибше загрузав у багнюку.

— Я не зможу близько підійти до тебе, адже я також загрузну, закричала сестра. Вона розуміла. Що тільки від неї залежить порятунок брата. — Я швиденько побіжу по допомогу!

— Давай швидше!

Дівчинка побігла по лісовій стежці, подумки просячи допомоги у Бога. Раптом вона побачила перед собою молодого чоловіка, який приязно усміхався.

— Будь ласка, швидше... Допоможіть витягнути мого брата з болота!

— Звичайно, веде до нього, — промовив чоловік.

Вони прибігли до того місця, де боровся за життя Арсен. Хлопчик загруз у болоті вже по груди.

— Допоможіть! Допоможіть! — замахав руками Арсен.

Чоловік знайшов на землі палку і простягнув хлопчику. Таким чином чоловіку вдалося витягнути Арсена з болота. Наляканий Арсен дрижав, мов листок.

— Ну ти і влип! — сказала Діана брату. — Тепер мама дізнається, що ми її не послушалися.

— Мені байдуже! — заплакав Арсен. — Я просто хочу додому...

А вдома на дітей чекала серйозна розмова з мамою.

Ось які бувають наслідки непослуху. І як добре, що Бог чує наші молитви і готовий допомогти в скрутну хвилину.

Весела черепашка

На восьмій сторінці нашої газетки ви читали про різновиди прісноводних тварин, а зокрема про черепашок. Давайте спробуємо виготовити своїми руками яскраву іграшку.

Для роботи нам знадобиться:

- Кольоровий керапласт (або пластилін)
- стек (або зубочистка)

1. З маси рожевого кольору сформуєте панцир черепашки.
2. Надайте хвилястої форми нижній частині панцира.
3. Із зеленої маси виліпіть продовговату голову і стеком намітьте вм'ятинки на шії.

4. Стеком зробить усмішку черепашки, а також з білого, голубого та чорного пластиліну два очка та наклейте їх на голову черепашки.
5. Зліпіть чотири ніжки.
6. Сформуєте стеком нігтики на лапках.

7. З'єднаємо панцир з ніжками та головою.
8. Із жовтого пластиліну виготовте квіточки, посередині кожної з них зробить червоним пластиліном серцевинку.
9. Наклейте квіточки на панцир черепашки, а також одну квіточку на голову.

Якщо ви робили черепашку з керапласту, то виваріть її, як зазначено в інструкції придбаного вами матеріалу.

Вийшло?

Надіємося, що так, а тепер вам ще одне завдання: виготовте черепашку братика та сестричку, використовуючи різне поєднання кольорів.

Використані матеріали: <http://www.liveinternet.ru/users/4327727/post161616182>

Малюнки читачів

Любі діти! Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

Світлана Галюк, 8 років

Світлана Галюк, 8 років

Артур Павлюк, 12 років

**В РОСТАХ
ДОБРЯЧКА**

ДОБРЯЧОК
відчиняє двері
свого затишного
будиночка
для наших
маленьких
телеглядачів

вівторок і четвер 06:45*
субота 19:45*

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info
* Телеканал залишає за собою право внесення змін до програми

Надія

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10—А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua